

slaget er stillet, vil Positionen blive mangelfuld; thi der er Varer, der ikke høre til disse simple hvide, brune og grønne hule Varer, og som dog vistnok maatte gaa ind under denne Larifordning. Men paa den anden Side indskrænker det sig ikke til Bouteiller, Mælkekar og Retorter, og det vil derfor være vanskeligt, for ikke at sige umuligt at afgjøre, hvad der er „simple“ Varer — ja „simple“ og „ordinære“ betyder vel det samme — men det er nu, som sagt, ikke de samme Varer som i 1863. I Anvendelsen vil der derfor fremkomme saadanne Forskjelligheder, at man vistnok maa sige, at Forslaget er upraktisk. Der er jo desuden andre Farver end de hvide, brune og grønne; der er jo blaa og gule, for ikke at tale om sorte, og de Farver, der gaa over i hinanden. Jeg tror saaledes at have paavist, at selv om man vil benytte den tidligere Larif ved et saadant Forslag, er Doversørelsen fra dem ikke let. Det kræver en meget nøie Opmærksomhed, naar man saaledes vil overføre Positioner fra den tidligere Larif. Ved saaledes i det Enkelte at gjenngaa dette Forslag, har jeg som eksempelvis villet vise, hvormegen Eftertanke der maa gaa gjennem. Endringsforslag til et Udcast, paa hvis Redaktion der er anvendt saa megen Omhu. Vil man forlade denne, maa man virkelig vise den samme Grad af Opmærksomhed, thi ellers fremkommer der let Resultater, der ikke kunne benyttes. Af tvende ærede Medlemmer (Naberg og N. Andersen) er der stillet et Forslag med Hensyn til Humle, om at gaa ned fra 10 p. til 4 p. pr. Pd. Hvad Bæsentligt der kan siges om dette, er vistnok allerede sagt; men det maa dog være mig tilladt atter at fremhæve, at Humletolden dog er noget, om end ikke et tilstrækkeligt, Udvælgelse for Besætningen af bajerisk Al, som vi jo ikke se os i Stand til at indføre. Dette er Grunden til, at vi allerede have nogen Told paa Humle, og at der er foreslaet en højere, idet det jo væsentlig er den ubenlandste Humle, der benyttes til bajerisk Al. Det nævnte Forslag forekommer mig derfor at være i besynderlig Strid med det Ønske, som Finansministeren deler med Thingets Udvalg i en tidligere Samling, nemlig, at man kunde finde en Vej, ad hvilken disse stærkere Aforter kunde befattes. Det er vistnok, saaledes som det ærede Medlem (N. Andersen) sagde, at denne Told kan bidrage Noget til at forhøje Værdien af den indenlandste Humle; men jeg tror ikke, at man saa strengt kan forfølge enhver fjernere Virkning af Toldloven, at man paa Grund af en saadan skulde undlade at antage en Toldafsat, der forøvrigt maa findes at være antagelig. Det synes ligesom fra forskjellige Sider at være erkjendt, at det for Dieblisset ikke er hensigtsmæssigt at komme ind paa de forskjellige Mindretalsforslag, som gaa ud paa at foreslaa andre Regler end Udcastets, hvor der tales om en Nedsættelse af den nuværende Told, som har Karakter

teren af at være en Beskyttelsestold. Det er ganske naturligt, at man ikke finder sig opfordret til at gaa ind paa en Debat herom; thi det gjælder dog til Syvende og Sidst om et Skjøn. Det er næsten umuligt paa disse Punkter at anføre Noget, der kunde gjøre Fordring paa at gjælde som en absolut bindende Begrunderelse. Jeg tror ikke, der er saa stor Uoverensstemmelse — nogen er der vel nok — i det Synspunkt, hvorunder dette Spørgsmaal maa ses. Jeg for mit Vedkommende tror, at jeg samstemmer med de fleste Herrer her i Thinget, naar jeg siger, at det, som opfordrer til Beskyttelse, er, at saadan Beskyttelse har bestaaet og bestaar endnu, og at det altsaa gjælder om ikke for hurtigt og stærkt, men dog paa en forstændig Maade at formindste denne Beskyttelse. Denne almindelige Sætning tror jeg ikke, let man vil være uenig med mig om; men derimod kan det ikke undgaa, at der viser sig Uenighed om den Maade, hvorpaa det skal ske, og det er umuligt, naar man ikke vil komme ind paa en ganske overordentlig Detail, at angive de Grunde, som tale for det ene eller det andet Forslag. Der er dog et ganske enkelt Forslag i denne Retning, som jeg vil pege paa. Jeg tror, at det ærede Bertal under Nr. 23 har Ret i, at, hvis navnlig Forslaget under Nr. 32 vedtages, vil Forslaget under Nr. 23 konsekvent være at vedtage; det indeholder jo en Forhøjelse af Tolden paa Klædningsstykker. Jeg siger: Hvis navnlig Forslaget under Nr. 32 vedtages, thi hvad Forslaget under Nr. 31 angaar, kan jeg ikke andet end være af den meget bestemte Formening, at saaledes som Forholdene ere her i Landet med de mangfoldige Toldsteder, vil en Værditold være aldeles inpraktikabel. Man vil være reduceret til Fakturaer, og det er jo en Kjødsgjerning, der bekræftes fra alle andre Steder, at Fristelsen til i saa Tilfælde at komme med urigtige Fakturaer er aldeles uimodstaaelig. — Der er af et Mindretal under Nr. 17 stillet et Endringsforslag til Position Nr. 58 om en Nedsættelse af Tolden paa Cichorie fra 3 til 1,5 p. Jeg tror ikke, at der kan gjøres nogen afgjørende Indvending mod en saadan Nedsættelse. Forholdet mellem Cichorie-rødder og Cichorie er nemlig saaledes, at jeg ikke tror, der kan gjøres nogen bestemt Indsigelse derimod, naar Forslaget engang er fremkommet. Naar det ikke oprindeligt er foreslaet, saaledes som i Mindretallets Forslag, er Grunden dertil den, at man ikke har villet gaa for stærkt frem lige overfor den hidtil bestaaende Beskyttelse. Jeg skal endnu kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Kreditoplagsrettens Udvidelse tilføje, at jeg virkelig tror, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) gjør meget stærke Fordringer med Hensyn til, hvad der skal regnes for Grunde, naar man ikke er saa heldig at være enig med ham. Jeg tror, at jeg forrige Gang med tilstrækkelig Udførlighed — naar denne Forhandling ikke kunde blive ganske overordentlig vidtløftig — an-